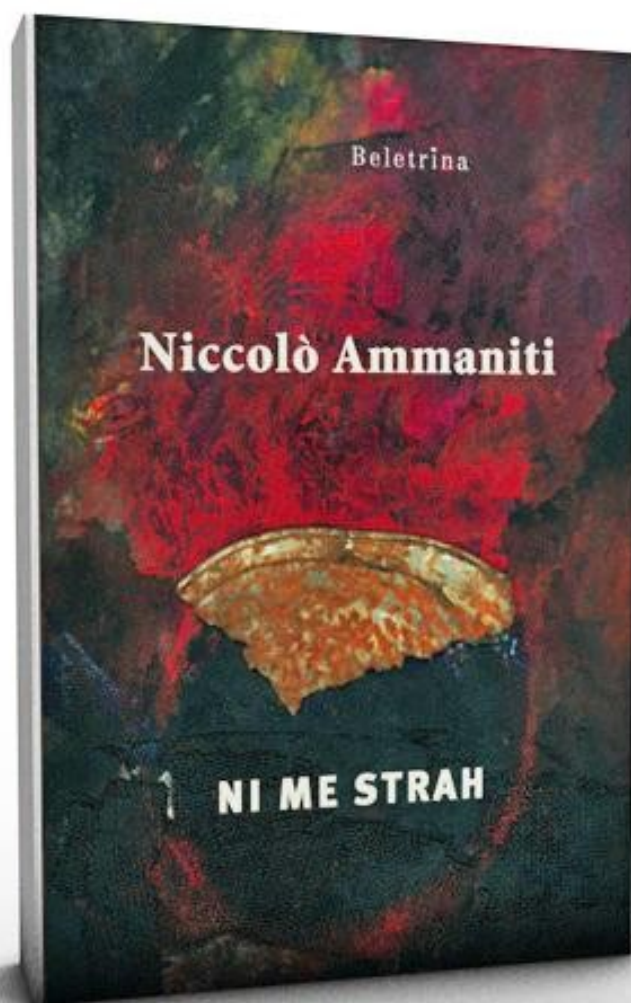

Srednja vzgojiteljska šola in Gimnazija Ljubljana

Domače branje

Slika: Uvodna slika

Slovenščina

1. Roman se začne s prizorom, v katerem se mora Michele odločiti med tem, da zmaga v tekmi, in tem, da pomaga svoji sestri Marii. Katere konflikte in odločitve napoveduje ta trenutek? Kaj pove o Michelovem značaju?

V začetku zgodbe, se Michele odloča med zmago in pomaganju sestrici. V svoji skupini prijateljev se ni imel za slabšega, vendar tudi ne za boljšega. Svoj ugled ni želel izgubiti tako, da je poražen v preprosti igri oz. izzivu. Vendar, če ne bi odšel nazaj po sestrico in tvegaj svoje mesto v tekmi, bi ga mama doma jezila in bil bi slab starejši brat. Ker se je odločil, da mu sestričin krik na pomoč več pomeni kot kazen zaradi zadnjega mesta v igri se je obrnil in ji pomagal.

2. Kako Ammaniti v svojem romanu ustvarja oziroma predstavlja vzdušje otroštva? Iz katerih vidikov Michelovega pogleda nase in na svet je razvidno, da gre za otroka?

Otroštvo v temu romanu je bilo opisano kot neka pustolovščina. Michele je bil v svoji skupini s katero so vedno imeli kaj za počet, se igrali igre, preizkušali v izzivih in bili doma tepeni, če so zamujali na kosilo ali večerjo. Razvidno, da gre za otroka je bilo, ko je Michele predstavil svojega vzornika. Tako, kot večina otrok ga je imel tudi on. Velikokrat se je znašel v situaciji kjer se je postavil v vlogo kavboja imenovanega Tiger Jack. Mnogokrat ga je bilo tudi strah in si resnico predstavljal polno pošasti. Na začetku zgodbe je pokazal tudi nekaj naivnosti, kot takrat, ko ga je oče izgnal iz hiše in si Michele mislil, da se bo oče vrnil do njega in ga prosil naj pride domov.

3. Roman je napisan 21 let kasneje, ko se Michele spominja dogodkov poletja 1978. Kako vemo, da je to res? Kaj lahko sklepamo o tem, kako se je Michelovo življenje spremenilo po tem poletju? Zakaj se Michele tako močno poistoveti s Filipom?

Dejstvo, da Michele govori o svoji preteklosti opazimo že v prvem poglavju, ko opisuje kako je bilo vroče in, da se ŠE ni imel takrat dobre predstave o stopinjah Celzija. Med zgodbo nek občutek enači tudi z občutkom, ko je bil starejši in je smučal. Michelovo življenje se je precej spremenilo po tem poletju, ne moremo vedeti natančno kako, ker ne omenja, vendar vemo, da je naprej živel in imel povprečno življenje, ki se je načeloma nadaljevalo po isti poti kot prej. Vendar njegove nedolžne otroške oči so se mu po vseh dogodkih v poletju 1978 odprle in svet je gledal na drugačen način. S Filipom pa se je poistovetil, ker je bil njegov vrstnik, ki ga je videl v življenjsko nevarni situaciji in se močno trudil ga rešiti iz luknje.

4. V nekem trenutku Michelu njegov oče zabiča: »Nehaj že z vsem tem o pošastih ... Pošasti ne obstajajo. Ljudi bi se moral bati, ne pošasti«. Kako je v samem romanu dokazana resničnost te trditve?

Pošasti v katerih je Michel sprva veliko sanjaril, sploh niso fizično obstajale in so mu le polnile njegovo domišljijo. Bati se ljudi je bilo bolj racionalno kot izmišljenih bitij, saj ljudje znajo biti prave nehumane pošasti. Dokaz v zgodbi vidimo, ko Michele na skrivaj ugotovi, da je Filippo žrtev pohlepnihi ljudi, ki so ga ugrabili predvidoma za denar in maščevanje.

5. Kakšni so Michele in njegova skupina prijateljev v igrah, ki se jih igrajo, in svojem vedenju drug do drugega v primerjavi z odraslimi v romanu? V kakšnem smislu je Michele bolj načelen od odraslih, pa tudi od ostalih otrok?

Otroci Michelove skupine so v svojih igrah na nek način podobni odraslim. Njihove igre imajo izziv s preprostimi pravili in poraženec mora izpolniti kazen. Kazni si je izmislil vodja Lobanja in so bile večinoma krute in ne ravno preproste. Bistvo je bilo, da je poraženec na nek način trpel in se naslednjič trudil, da ne bo izgubil. Odrasli pa so v romanu pokazal veliko fizičnega nasilja nad drugim. Kregali so se in kričali, njihova vodja pa jih je večinoma zmerjal in ni vedel točno kaj narediti. Do nasilja je prišlo veliko med skupino odraslih, ki so imeli Filippota v ujetništvu, ker jih je zagrabila panika in niso vedeli kaj drugega narediti, kot pa kričati in tepsti. Michele je bil bolj načelen, ker se je držal svojih misli in načel, medtem ko se drugi niso tako trudili in niso sledili pravilom.

6. Zakaj Sergio, Felice in Pino ugrabijo Filippa? Kako v romanu izdajo nedolžnost svojih lastnih otrok?

Filippa so imeli za talca zaradi denarja in tudi osebnih razlogov. Nedolžnost svojih lastnih otrok izdajo tako, da Zadržijo dečk Fillipa v nespremenljivih pogojih in se ravnaajo do njega kot, da ni človek. Medtem pa se do lastnih otrok vedejo popolnoma normalno, kot da nimajo nič za bregom in pričakujejo, da je to sprejemljivo do svojih otrok.

7. Ko Michele ponoči hiti poiskat Filippa, se s svojim strahom spopada tako, da se sprašuje, kaj bi na njegovem mestu storil izmišljeni junak Tiger Jack. Zakaj je ta samogovor tako žalosten?

Samogovor, ni bil pozitiven, ker je Michele bil nesrečen in obupan, saj je premišljeval krutem homocidu, ki ni bil po njegovi ali vzornikovi naravi. Bil je v zelo nevarni in neprijetni situaciji, kjer je postavil celo svoje življenje na črto in v takih kriznih trenutkih ni bilo pričakovano od njega, da bo mislil popolnoma racionalno in pozitivno.

8. Zakaj Michele prelomi svojo prisego očetu in vseeno obišče Filipa? Katera je tista »sila, ki se ji ni mogoče upreti« in ki ga vleče k hribu?

Michele prelomi obljubo za Filipa, ker je postal njegov prijatelj in je bil v smrtni nevarnosti in grozljivem stanju ter položaju. K hribu je šel zaradi sile po dogodivščini in tveganju, ki se mu je izpostavljalo. Poleg tega je tudi postopoma reševal življenje in ni želel pustiti prijatelja na cedilu.

9. *Ni me strah* se konča nenadno in dramatično; tovrstnemu trenutku vrhunca navadno sledi podaljšek, v katerem se razpletejo še preostali konci zgodbe. Zakaj se je Ammaniti svoj roman odločil zaključiti na tak način?

Vsak umetnik ima svoj način prikazovanja svoje umetnine. V tem primeru si je Ammaniti domislil končati svojo zgodbo ne na tradicionalen način vendar drugače, na nek način tudi abstraktno. Saj po zgodbi si lahko nadaljevanje predstavljamo sami s svojim razmišljanjem in svojim pogledom in interpretacijo na svet oz. v tem primeru na dogodke in zgodbe, ki nam jih je povedal Michele.

10. Ammanitijev roman bi lahko opisali kot »zgodbo o odraslanju«. V katerem trenutku Michele odraste? Katero »trdo resnico« o svetu odraslih ob tem spozna?

Menim, da Michele odraste v trenutku, ko je videl odrasle, kako so se prepirali, si grozili in topli zaradi kriminala, ki ga delajo. Odraste v trenutku, ko izve, da je ubogi na pol mrtev deček v luknji zaradi pohlepniških požastih, ki so pred otroci preobraženi v ljubeznive starše. Spozna, da so odrasli veliki hinavci in jim je bistvo le denar in ne človeške pravice ali enakovredno obnašanje do drugih.

11. Preberite citat Jacka Londona v Ammanitijevem delu. Zakaj se je Ammaniti svoj roman odločil začeti s tem navedkom? Kako citat osvetljuje, kar se zgodi v zgodbi? Kako se »padanje v temo« v Ammanitijevem romanu kaže dobesedno in kako v prenesenem pomenu?

Z navedkom, je želel pokazati bralcu, da knjiga ni vesela pravljica, kjer je vse jasno in le ena velika zabavna dogodivščina. Citat ima tudi velik pomen in rabiš rahlo pomisliti, če ga želiš razumeti. Citat osvetljuje dejstvo, da Michele, kot otrok se v tistem poletju marsikaj nauči in izve nekaj krutih resnic od odraslim ter vidi svet na drugačen način, takšen kot ga še nikoli prej ni. »padanje v temo« Se pokaže dobesedno proti

koncu zgodbe, ko se Michele spušča v luknjo k Filippu. V prenesenem pomenu pa tudi, ko ne ve kaj ga čaka na dnu luknje, ne ve kaj naj pričakuje, to je bilo tik pred vrhuncem njegove dogodivščine pri kateri je požrtvoval njegovo življenje in ni vedel kako se mu bo to dejanje povrnilo.